

■ SAQİF QARATORPAQ

Yadımdan çıxır daha
Nə varsa səndən yana.
Yollarım elə bağlı,
Gələmmirəm yanına.

Səssizcə çiçəkləyir
Adın dodaqlarımda.
Göz yaşım bir misradı,
Donub yanaqlarımda.

Üst-başımda, saçımda
Həsrətinin qoxusu,
Hər gecə yuxumdadı
Ayrılığın yuxusu.

Sənsiz gör necə itib
Ömrün-gürün sahmanı.
Sızıldırıq içimdə
Səni görmək gümanı

Bu gün də bitdi bele,
Demirəm ki yaşadım
Titrəyen əllərimle
Xəyalını oxşadım.

Yenə səhra ömrüme
Düdüd bir qərib axşam.
Ürəyim elə təşnə,
Tək sənə susamışam

Necə girdin ürəyimə,
Xəbərim olmadı bundan.
Gözümü açınca gördüm
Elə min ildi ordasan

Axi, kim öyrədib sənə
Bu cadunu, bu ovsunu?
Sən geldin, anlatdın mənə
eşqin gözəl olduğunu.

Quruyub qalmışam elə,
Söz də tapmırıam deməyə.
Bilmirəm, necə "get" deyim,
Yerin varmı ki getməyə

Bilmirəm nə deyim sənə bu yaşda,
İlk dəfə vurulan uşaq deyiləm.
Bir az utancağam, bir az da tənbəl,
Neyləyim, elə də qoçaq deyiləm.

Kəsdirib qapımı budu son bahar,
Ayağım altında xəzəldi illər...
Mənim qız qaytaran vaxtım ha deyil,
Elə görən kimi sevə gözəllər.

Yoxsa sən gecikdin bu ömrə-günə,
Bilmirəm, gec tapdım bəlkə mən səni.
Bir nakam sevdanın naxışdı bax,
Alnimin qırışı, saçımın dəni.

Bir eşqin acısı sizlər içimdə,
Adını sinəmə yazıb ayrılıq.
Mən çoxdan ölmüşəm bir buz ürəkdə,
O gündən qəbrimi qazib ayrılıq.

Demirəm halıma acı bir azca,
Səndən bir cvbab da gözəlmirəm mən.
Bir az ürəyimi boşaltdım yetər,
Bundan sonrası özün bilərsən...

Daha çıxmayacam yoluна sənin,
Yox, sənə sevgidən danşmayacam...
Titrəyə-titrəyə çıxıb qarşına
Bir də girməyəcəm qoluna sənin,
Yox, sənə sevgidən danışmayacam...

Eh, ötüb gedəcəm səni görəndə,
Almayacam belə salamını da.
Səndə nəyim varsa, geriye qaytar,
Qaytar ən xirdəcə yalanımı da,
Yox, sənə sevgidən danışmayacam...

Adını eşidib susacam daha,
Qayaya döñəcəm, daşa döñəcəm.
Gülüştək üzündə gül açmayacam,
Daha gözlərində yaşa döñəcəm...

Yox, sənə sevgidən danışmayacam...

Sən də unut məni, çıxart yadından,
Düşün ki, dünyada yox belə adam...
Eh... aylı gecədə o sırlı sözü
Bir də qulağına piçildəməram...
Yox, sənə sevgidən danışmayacam...

Mümkünmü qaytarmaq vaxtı geriye?
Yuxutək gözümde kölgələnir qəm.
Hər səni görəndə səndən gizlice
İçimi yandırır bir söz: - sevərim!
Yox... sənə sevgidən danışmayacam.

Elə xoşbəxtidər küləklər... elə...
Yorulmur saçını sığallamaqdan.
Nə ola üzümə toxuna bir yol...
Baxıb həsəd çəkə çoxu uzaqdan.

Bir az mənim olsun qoy sizin küçə,
Bitim ağaç kimi yolunun üstə.
Özüm gələmmirəm, bari uyunus
Gecələr xəyalım qolunun üstə...

Saçını gah yağış, gah da qar öpər,
Uzaqdan baxaram cızdırıq çıxar.
Elə korun-korun yanaram altdan,
Axıra nə külüm, nə yağım çıxar...

Qəfil gəldi bu sevda,,
heç olmadı xəbərim.
sən deyirsən "qayit get",
dönmək olurmu geri?

Çoxdan yanıb tökülb
axadək körpülər.
Qışılıb ürəyimə
Bir qərib həsət inlər...

Arxada bir payız var,

qarşıda bir qarlı qış.

Uzatsın ömrümüzü

bir azca bu aldanış...

Qorxum yoxdu kimsədən,
qoy olsun olacaqlar.
yanıq yeri duracaq,
eh, sənəsə də ocaqlar...

Daha baxma heç nəyə,
utanma bu sevgidən.
Bu həyatda heç kimi
belə sevməmişəm mən.

Sən ey payız çıçəyi,
Gör nə düşüb bəxtinə.
İçimdə bir sevgi var,
Necə oxşayır sənə.

Durnalar köçdü getdi,
Yoxsa yoxdu xəberin.
Ömrü gödək olurmuş
Payızda sevgilərin...

Mən bilmədim bu sevda
Hardan düdüd könlümə.
İndi gizli dərdim
Deyəmmirəm heç kimə.

Külək əsir, töküür
Ağacların yarpağı.
Məni həsrət üzüdər,
Səni payız sazağı.

Səhərdi... günəş çıxıb...
Gel sevinmə bu başdan.
İndi hələ payızdı,
Xəbərin yoxdu qışdan.

Ürəyim köçəri quş yuvası,
Gedərsən, boş qalar sənin də yerin.
Yastiğı islaşdan göz yaşları
A zalim, silərmi bir də əllərin!?

Gör necə asandı bir qəlbə qırmaq...
Qoy uçsun əlinlə könlümün evi.
Yetim uşaq kimi boynunu büküb
Bir kiçik misrada yaşar bu sevgi...

Nəmli gözlərimdə bir ümid olər,
Axar ulduz kimi göyün üzündən.
Ölü balıq kimi çıxaram üzə
Səhər açılanda eşq dənizindən...

Unudaram hər şeyi
bircə səndən savayı.
Getmə, dayan, nə olar,
gecə könlümün ayı!

Gel gizlənmə buluda,
göstər hərdən üzünü.
Gözərini görməsəm,
necə yumum gözümü?

Qoy gedənlər getsinlər..
ayaq saxla sən bir az.
Bilərsən, həsrətinə
könlüm daha dayanmaz...

İsladar gecələri
gözərəmin yuxusu.
Kaş məni öldürəydi
saçlarının qoxusu...

Gərək vaxt dayanayıd
əllərindən öpəndə...
Eh, ölüb dirilirəm
neynim səni görəndə...

Məni də qəlbənə yaz,
gec olsa da, nə olar.
Bilim ki ürəyində
bircə misra yerim var...

Üzümə gülümşəmə
Hər məni görəndə sən.
Hər səhər baxışına
Vurma könlə evimdən.

Qoy gedim öz yolumla,
Gör nə qədər işim var.
Saymaqla bitən deyil,
Məktəb, maşın, ev, bazar...

Saçlarını çıxın
Bələ tökmə nə olar...
Mənim buna dözsəsi
Elə ürəyimmi var.

Nə olar görüşəndə
Bir də elə vermə el.
Tükənirəm, bitirəm...
Mənə ümid vermə gel!

Çox da yaşına baxma,
Lap uşaqdan betərəm.
Qoşulub gülüşünə
Sənnən çıxıb gedərəm.

VƏTƏN

Vətən, sənin hər daşına qurbanam,
Hər daş altda bir şəhidin ruhu var.
Sevinc gəzə bilməz yaralı könlüm,
Ürəyimdə anaların ahı var.

■ Nofəl Ümid

SEVGİYƏ NAĞİL DEMƏ

Bənzətmə sevgini quru nağıla,
Qiyma ümidi sına, dağıla,
İnsan gərək sevgi ilə doğula,
Bu sevgiye nağıl demə, əzizim.

Xoş ovqatı, səfəsi var sevginin,
Baldaş şirin cəfəsi var sevginin,
Çox ürəkdə yuvası var sevginin,
Bu sevgiye nağıl demə, əzizim.

İnsanlara el uzadır, əli yox,
Məst eyleyər, könül, açaq dili yox,
Bu sevginin nöqtəsi, vergülü yox,
Bu sevgiye nağıl demə, əzizim.

Sevgi bitməz daim böyüyər, şışər,
Eşq düşən ürəkdə közərər, bışər,
Nağıl bitər, göydən üç alma düşər,
Bu sevgiye nağıl demə, əzizim.

ELİNDƏN GƏLƏR

Çalış, uzaq ol ki, dərdin daşından,
Gözün ağrısın kədər yaşıdan.
İnsana nə gəlsə davranışından,
Bir də, yersiz ötən dilindən gələr.

Çox yemək haramdır öz qədərindən,
Atdığın addımı düşün dərindən,
Şairə xoş sözərə şah əsərindən,
Bağbana bənzərsiz gülündən gələr.

İnsan yerlə gəzər, xəyalı göylə,
Çətin, dar məqamda doğru söz söyle,
Hər zaman hər kəsə yaxşılıq eylə,
Pislik hər insanın əlindən gələr!

Nofəl, daha bəsdir, fikirdən el çək!
Qəm yükü ağıdır, dözməyir ürək.
Qəhrəman oğluna dar gündə kömək,
Doğma obasından, elindən gələr.

ÜMİD VƏ SEVGİ

Yadlaşış o gözlər, süzgün baxışlar,
İsti ümidi artıq soyuyub.
İtib, ləpələrdə yox olub izin,
Bu gecə dəniz də sənsiz uyuyub.

Ey dəniz, elə bir dalğa getir ki,
Həsrətdən, kədərdən qoparsın məni.
Ümid gəmisi tezə yetir ki,
Sevgi ilmanına aparsın məni.

Gedənçün ağlamaq nəyi dəyişər,
Bir damla yaşa da dəyməz, dənizim.
Təkəx xatırələr bizlə görüşər,
O getdi, geriyə dönməz, dənizim.

Ümid, bir eşq üçün tükənib bitmə,
Qoyma qəm gölündə batı, amandı.
Susma, ey dənizim, yuxuya getmə,
O həzin laylanla yatı, amandı.